

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετήσια προληπτικά ἐν Κωνσταντινουπόλει Φρ.46
 ἐν ἐπαρχίαις καὶ Ἑλλάδι 60
 ἐν Αἰγύπτῳ, Ρουμανίᾳ καὶ Ἰουαννίνῳ . . . 70
 ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ρωσίᾳ 90

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροστού.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγεῖλαι πρὸς γρ 2 τὸν στήλιν ἔν τῳ διαφόρῳ γρ.10 τὸν στήλιν.
 Διατρεφίδαι ἐν τῳ 3 σελ. 5 Ἀπρ. Τουρναῖς πρὸς γρ.100.
 Διὰ τὴν ἐγγράφην συνδρομὴν ἴδε τελευταίαν σελίδα.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐν Γαλατῇ, ὁδὸς Ἀρμενικῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀριθμὸς 23.

Διὰ πᾶσαν αἰτήσιν ἀπευθυνέον τῷ συντάκτῃ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΩΝ.

Πολιτικὸν δελτίον — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. Ἀγγλία (Βουλὴ τῶν λόρων) — Διαφορὰ πολιτικαὶ εἰδήσεις — Ἑλλάς (Ἑταιρεία ἀλληλογραφία. Εἰδήσεις. Τὰ βουλευματα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθῆναις πλῃμμελειδικῶν) — ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ — Μνημόσυον Ἀρσάκη — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ — Τελευταῖαι εἰδήσεις (τηλεγραφηματα).

Κωνσταντινουπόλις, 2 αὐγούστου.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Βεβαιούται ἐκ Παρισίων ὅτι συνένοχοι εἰς τὴν ἀπόδρασιν τοῦ πρώην στρατάρχου Βαζαῖν εἰσὶ πολλοὶ ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως. Μεταξὺ τῶν ἐπὶ συνενοχῇ ὑπόπτων ἐκτός τοῦ συνταγματάρχου Βιλλέ καὶ πολλῶν ἄλλων ἀπλουστέρων συγκαταριθμεῖται, ὡς εἰκόσ, καὶ ὁ διοικητὴς τοῦ ἐν Ἀγίᾳ Μαργαρίτᾳ φρουρίου. — Κατὰ πᾶσαν εἰσὶ τῶν ἐν ὁχοι οἱ ἄνθρωποι τῆς κυβερνήσεως ἐν τῷ ἐγκληματι τοῦτο, καὶ ὅσοι τινα τὰ καθέκαστα τῆς ἱστορικῆς ἀποδράσεως τοῦ ἥρωος τοῦ Μπερ, πάντα ταῦτα — καὶ ἐὰν εἰσὶ διευκρινισθῇ ποτε, θέλουν ὅμοι ἀπατήρει χρόνον μακρόν καὶ ἀνακρίσεις καὶ συζητήσεις διεδοδικάς ἐν τῷ μεταξύ ὁ Βαζαῖν εἶναι ἐλεύθερος καὶ ποιεῖται μακρὰς περιόδους καὶ πλοῦς ὑπερποντίους. Τὸ πρῶτον πλοῖον ἐπ' οὗ ἀποδὶς ἀπεχωρήθη τὴν ἑρμῆν τῆς Μαργαρίτας ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν Γένουαν, ὅθεν ἀέσται, καὶ χωρὶς οὐδὲν νὰ εἴπῃ πρὸς ἀπέρχεται, ἀπέπλευσε, βεβαίως παρακολουθῶν κατὰ πόδας τὴν μερικανίδα καὶ κούραν αὐτοῦ σύζυγον — ὡς ἀπεκαίλει αὐτὴν ὁ ἴδιος ὑπὸ τὴν ἐκάθητόν ἐπὶ τῇ; ἔδρας τοῦ κατηγορουμένου — ἥτις ἀφίκετο τῇ εἰς τὴν χώραν τοῦ Βελγίου.

Ἡ ὑπὸ τῶν μεγάλων δυνάμεων ἀναγνώρισις τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης φαίνεται γενομένης τετελεσμένης. Μετὰ τὴν γνηστὴν ἐγκύκλιον τοῦ ἀνακτοβουλίου τοῦ Βερολίνου — περὶ ἧς ἐγκυκλίως ἐποιστάμεθα μνείαν — ἡ συνήτης βραδέως ἐν ταῖς διπλωματικαῖς αὐτῆς πράξεσι χωροῦσα ἀγγλικὴ κυβερνήτης διεκρίθη ὅτι τὸ καὶ ἑαυτὴν θέλει ἀναγνωρίσει τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ στρατάρχου Σερράνος κυβερνήτης τῆς Ἰσπανίας. Τὴν αὐτὴν διεκρίθη ἐποιστάτο καὶ ἡ Γαλλία, αἱ δὲ ἄλλαι δυνάμεις δὲν θέλουν βραδύνει ὅπως πράξωσι τὸ αὐτό.

Οὕτω λοιπὸν χάρις εἰς τὴν κυβερνήσιν τῶν Γερμανῶν ἡ Ἰσπανία ἐπιτυχῶς ἐνδὸς τῶν διακατεσθῆναι αὐτῆς πόθων, τῆς ἐπιστήμου αὐτῆς πρὸς τὸν ἀλλανευρωπαϊκὸν δυνάμεων ἀναγνωρίσεως, δι' ἣν τοσοῦτον ἀπὸ ὅκτου περιποῦ μνημῶν ἐπύχονεν ἐλπιπαροῦσα πανταχοῦ καὶ κρούσαν τὰς θύρας τῶν διαφόρων ἡγεμονικῶν αὐτῶν. Τοιοῦτον πρόφω ἡ πολυπαθὴς Ἰσπανία προσκινάται νῦν νέαν δύναμιν καὶ ἐλπίζει πλείονος εἰς τὴν κατατάξιαν τῆς ἐλευθερίας σπείρας τῶν περὶ τὸν ὅσον δὲν Κάρλον ἀνθρώπων.

Εὐτυχῶς ἐκτός τῆς εἰς χάριν τοῦ ἐκείνης εἰδήσεως ὁ τηλεγράφος ἀναγγέλλει καὶ ἄλλα εὐάρεστα, ἥτις δὲ δὴλονότι τὸν καλοῦσιν ἐνδιωθέντων ἤδη μέχρι τοῦ Ἑβρου. Ἰσως ἡ ἀγγλικὴ αὐτὴ καίπερ αὐτῇ καὶ ἑαυτὴν οὐδὲν οὕτως σπουδαία, ἐστὶν οὐχ ἥττον ἡ πρώτη εὐάρεστος, ἀρ' ἢ ἡμέρας ὁ ἐνδὸς Κόγχας πίπτωσι περὶ τὴν Ἑστέλλαν ἐγκατελείπει τοὺς στρατιώτας τῆς κυβερνήσεως ὁρρανοὺς ἐνδιωκόμενους ἀρχήν. Ἐποτε οἱ Ἰσπανοὶ προετοιμάζονται ἀενάως, χωρὶς ὅμως ποτὲ νὰ κατορθώσιν ἵνα προπαρασκευασθῇ τῆς ἐλευθερίας συμπαγεῖς εἰς τὴν καταδωρὴν καὶ ἐξόντων τῶν περὶ τοὺς δὲν Κάρλον, δὲν Ἀλφόνσον καὶ δὲν Βλαγκαν.

Ἀπὸ δὲ τῆς Ἰταλίας οὐδεὶς ἀσχεδὸν παρέρχεται ἡμέρα χωρὶς νὰ ἰδῇ ἀναγγέλλονται συλλήψεις καὶ πάλιν συλλήψεις καὶ τιμωρίας καὶ καθεῖς ἀνθρώπων φιλοσχεῖται καὶ ἀνθρώπων εἰς μῦρα τμηματίζαν, φέροντα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον τὴν σφαγὴν τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῆς διεθνῆς καὶ σκοπὸν προτιθέμενα τὴν βίαν τῶν καθεστῶτων καταλύσιν. Ἀλλ' ἐκτός τούτων, τῶν κρύφα συνομιλιῶν συλλαβισμάτων, οὐκ ἀμείνων ἀνθρώπων ἐνέπληροι οἶνται, φαίνονται πολυθύνοντες ἵνα ἐκτελέσῃ τὸν ἀρχικὸν αὐτῶν σκοπὸν πολλοὶ ταχύτερον ἢ ὅσον γενικῶς ὑποτίθεται.

Τοιοῦτων μάλιστα συμμοριῶν δύναται τις νὰ εἴπῃ, βρεῖται ἡ Σικελία, ἥτις κατήντησε νῦν ἐπὶ τὰς οὐ μόνον ληστῶν ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπων καθαρῶς ἐπὶ ἀνταρτῶν. Ἡλικὸς ἂν εἴῃ ἄρα ἡ θύρα ὅταν ταῦτα ἐγένοντο ἀλλοθί, ὡς λ.χ. ἐν Ἑλλάδι. — Καὶ ἐν τούτοις πάντα ταῦτα ἐπειδὴ συμβαίνουσιν ἐν κράτει, ὅπερ συγκαταλέγεται μετὰ τῶν πεπολιτισμένων καὶ δυνατῶν ἐν Εὐρώπῃ, ὁ τηλεγράφος, αἱ ἰδιωτικαὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἔνταποκρίσεις ἀναφέρουσιν ἀπλῶς μόνον ὡς γεγονότα καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀπαθείας.

Τὸ δὲ συνέδριον τῶν Βρυξελλῶν ὁλονὲν ἐργάζεται, ἀλλ' οὐ μετὰ πολλοῦ πατάγους, ὡς ἐπερίμενεν ἐν ἀρχῇ ὁ κόσμος, τὴν 6 αὐγούστου ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ συνέδριου εἰργάζετο ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μετὰ μεσημβρίας τὸ ἀντικείμενον τῶν συζητήσεων κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην περιστρέφεται, ὡς λέγει ἡ «Ἐφημερίς τῶν Βρυξελλῶν» περὶ τὸ ζήτημα: ἐὰν καὶ κατὰ πόσον δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀγνοῦντες πόλεμον οἱ στρατιῶται ἐκεῖνοι, ὡς προσκαλεῖ ἡ κεντρικὴ κυβερνήτης ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ πολέμου ἐπαρχῶν. Τὸ ζήτημα ἔχει μεγάλῃν πρακτικὴν σημασίαν πλὴν ἄγνωστον, ὅποια περὶ τούτου ἡ ἀπόφασις τῶν ἐν Βρυξελλῇ συνδιασκεπτομένων.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἴτια.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΛΟΡΩΝ.

Ἡ Βουλὴ τῶν Λόρων ἐτροπολόγησε τὸ πρῶτον τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων φερσινὲν νομοσχέδιον καὶ ὅσον ἀρρῶξ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα τῶν «τελετωμένων τύπων». Τὸ τροπολογητὸν νομοσχέδιον ἔδειξε νὰ ἐπανεβῇ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Δισράελ, ἐξήτασε τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἀνὲν ἐνδὲρε τῶν Κοινοτήτων νὰ ἐμμεῖναι εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν παρὰ τῆς ἑαυτοῦ Βουλῆς ἐισαχθεῖσαν τροπολήξιν. Ἀπὸ δὲ ἐξήθη τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ὑπὸ πᾶσας τὰς ἐσφύσεις αὐτῆς, κατέληξε εἰς τὸ ἐξῆς συμπεράσμα. «Ἐπειδὴ ὅτι ἡ Βουλὴ (τῶν Κοινοτήτων) δὲν θέλει παραβλέπει τὸ ἀπορροιστέον. Δυνάμει ν' ἀπορρίψωμεν τὰς τροπολήξεις τῆς Βουλῆς τῶν Λόρων, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην λαμβάνοντες, θέλομεν ἀπολέσει τὸν κερπὸν τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων ἔργων τῶν παρελθόντων μηνῶν. Δὲν δύναται ν' ἀναλάβω τὴν ἐκείνην τὸν σκοπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ ἀποφασιστικῶς ὅτι ὅσον ἀρρῶξ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν καὶ τὴν γενικὴν ὑποψήφω ἡ ἐκείνη κατὰ συνέπειαν, ἐνεκα τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίου ὅρου καὶ λαμβάνων ὅτι ὅταν τὸν διασέσωμεν ἐν ὑποψήφῳ ἡν θέλει παραγῇ ἡ ἀπόρριψις τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρων ψηφισθέντων ἀποφάσεων, αἱ τοιαύται ἐπιμύσεις παρὰ τὸν φίλον μου νὰ μὴ διατάσσῃ περὶ τῆς ληψίας ἀποφάσεως, καὶ νὰ δαχθῇ τὰς τροπολογίας ἐν πάσῃ συνειδήσει» (Ἀνευφημῆται).

Ἐν τῷ εἰρημῷ λόγῳ αὐτοῦ, ὁ πρωθυπουργὸς ἀπήγγειλε τοὺς ἐξῆς λόγους οἱ ἐπεκρίθησαν ἡ Βουλὴ.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο οὐδεὶς ἔχει τὰς Βουλὰς ὅπως περὶ τῆς αἰτίας ἀνέβη μὲν τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐκινδύνουν, ἥτις ἐπιδείκνται ἐπὶ ἡς οὐδὲν ἔχει δικαίωμα καὶ ἡν δὲν ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν πᾶσαν ἀποφασιστικὴν ἀπόφασιν. Ὑπάρχει προσέτι καὶ ἕτερος λόγος οὗ ἐνεκα, ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι ὑπερβολικῶς ἐπιθυμῶμεν νὰ λάβῃ ἡ Βουλὴ σφαιρὸν μέτρον. Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκείνην, ὅταν καθαρῶς ἐνταῦθα τὴν πεπολιτισμένην, ὅτι ὅσον ἥτοι καὶ ἂν ἦναι ἡ κατάσταση τῆς Εὐρώπης ἡν γένει, ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῶν αἰνῶν ταρασσονται καὶ παρασκευάζονται περιθῶν μεγάλων ταραχῶν. Ἰσως αὐταὶ δὲν ἀναρῶνται ἐν ὅ χρόνῳ ὅτι ἡμεῖς εἰς τὰς πράξεις: χάρω ὅμως ἀναλογίζομεν ὅτι οὐκ ἐπιτρέπεται εἰς τὰς δύο τμήματα τῆς Βουλῆς ταῦτες γενεὰς πολιτικῶν ἀνδρῶν ἰσχυρῶς ὅπως ἀντιπαραταχθῶσι πρὸς τὴν καταιγίδα. Πάν ὅτι ἐπιθυμῶ εἶναι νὰ πείσω αὐτοὺς ὅτι τοῦτο ἔστιν ἔργον ἐπιμύσεων ἀνάναντι τοῦ ὅπου δὲν συγχωρεῖται αὐτοῖς νὰ ἐπιθυμώσῃ, καὶ ὅτι ὅπερ δὲ δυνήσῃ, ἐλπίζω, νὰ ἐκπληρώσῃ.

Ὁ κ. Γιάδστον, ὑπανετίθετο τοὺς λόγους τοῦ κ. Δισράελ, ἐπεβεβαίωσε καὶ συνέπληρωσε αὐτοὺς διὰ πάντοτε λόγων.

Ὁ κ. Δισράελ, ἐπεβλήθη διαφώνως παρὰ τὴν ἐκείνην τὴν μέγιστην σημασίαν καὶ ὡμίλησεν ὑπὲρ τῶν σοφῶν συμβουλίων, ἀτὰρ ἡμεῖς θέλομεν προκρίνει ἴσως ἐν Εὐρώπῃ. Ἀπὸ τούτου τὰς παρὰ τὸν ἐντιμότητά τοῦ πορτοῦ ἀρραβασίας γνώμης καὶ θεωρίας

αὐτῶς ὡς τὴν οὐσίαν τῶν ὅσων ἐπεθύμουν νὰ εἴπω ἐγὼ αὐτός.

Αὐτὴ ἡ σοφιστικὴ τῶν συμβάντων παρέρχεται μοι τὴν πεπολιτισμένην ὅτι ὀφείλομεν ν' ἀπορρίψωμεν μετὰ μεγίστης δόξης προσοχῆς ἐν ταῖς συζητήσεσιν ἡμῶν, τὸ ὅτι εἰς τὰς τάξεις τῶν ἡμετέρων ἀντιπάλων τοῦ πράγματι φίλους ἡμῶν ὅτι ὀφείλομεν, ν' ἀπορρίψωμεν τὴν ἀπόφασιν ἡ καταστροφὴν τῶν ἡμετέρων δυνάμεων κινούντες τὰ ὅπλα κατ' ἐκείνων ὅτινες εἶναι πρακτικῶς τοῦ αὐτοῦ μετ' ἡμῶν φρονήματος.

Ἡ Βουλὴ εὐχρίστες κατόπιν τὰς δύο τροπολογίας περὶ ὧν ἀνωτέρω γίνεται λόγος.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εἰς τῶν ἐκ τοῦ καρλιστικοῦ πολέμου ἀναποκρίτων τοῦ «Χρόνου» ἀνῆλθον ἐκπεληκτικῶς ὅτι οἱ καρλισταὶ ἐχρῶντο τὴν ἐκείνην τὴν Κρούπ: ἐκτός δὲ τῶν ἀρχικῶν ἐκείνων ἐστάλησαν νῦν καὶ ἄλλα τηλεβόλα τοῦ Κρούπ εἰς ἐκείνους διὰ θαλάσσης. Ὁ ἄλλος ἀνταποκρίτης προσποιεῖται ὅτι οὐκ οὐδὲ πῶθεν ὁ δὲν Κάρλος προκηρύσσει τὰ ὅπλα ἐκείνα, ἐν ἄλλοι. Εὐνοῦται ἐκ τοῦ πλῆθους τὰ πράγματα ἀπαθῶς βλῆμεντες οἱ δὲ οὐδὲν διατάσσουσιν ἐκ τοῦ ἐκείνων τὴν ἀρχικὴν ἐκείνην πηγήν, ὅσων καθαρῶς ἀγγλῆται. Ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ τῶν τελευταίων πορροβόλων ἐγένετο διὰ τῶν κατὰ τὸν Κρούπ καὶ οὐδὲν ἄλλως τῶν τῶν ἐκείνων τῶν ἀντιπάλων τῶν «Ἀγγλων». Τὸ πλῆθος καλούμενον «Λονδίνον» ἀλλὰ φέρων σημεῖον ἀμερικανικὴν ἀπέδρασε 27 τηλεβόλα εἰς τὸν λιμένα Βερόν. ὁ πλοῦτος Τζόν Ἰρρεσον ἐπληρώθηκε πρὸς τὴν ἰσπανικὴν κυβερνήσιν ἀναγγέλλων αὐτῇ ὅτι ἐκεῖ πλῆθος περιπολῇ στόλος ἀμερικανικός. Ὁ στρατάρχης Σερράνος ἐπέστεισε νὰ εὐχαρίστησιν τὴν κυβερνήσιν τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, ἀλλ' ὅσοι ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξὶς καὶ ἡ ἀγανάκτησις αὐτοῦ, ὅταν ἔμαθον ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ οὐδὲν εἶχον ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν. Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως οἱ καρλισταὶ ἐπωφεληθέντες παρέλαβον τὰ ὅπλα.

Ἡ ἐπίσημος ἐφημερίς τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης δημοσιεύει ἐγκύκλιον τοῦ Οὐλλᾶ πρὸς τοὺς παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς ἀντιπροσώπων τῆς Ἰσπανίας, ἐν ἡ ἐκείνηται μετὰ τῆς ἑαυτοῦ Βουλῆς ἐισαχθεῖσαν τροπολήξιν. Ἀπὸ δὲ ἐξήθη τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων ὑπὸ πᾶσας τὰς ἐσφύσεις αὐτῆς, κατέληξε εἰς τὸ ἐξῆς συμπεράσμα. «Ἐπειδὴ ὅτι ἡ Βουλὴ (τῶν Κοινοτήτων) δὲν θέλει παραβλέπει τὸ ἀπορροιστέον. Δυνάμει ν' ἀπορρίψωμεν τὰς τροπολήξεις τῆς Βουλῆς τῶν Λόρων, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὴν ἀπόφασιν ταύτην λαμβάνοντες, θέλομεν ἀπολέσει τὸν κερπὸν τῶν μάλιστα ἐνδιαφερόντων ἔργων τῶν παρελθόντων μηνῶν. Δὲν δύναται ν' ἀναλάβω τὴν ἐκείνην τὸν σκοπὸν ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἠθέλησε νὰ παραδεχθῇ ἀποφασιστικῶς ὅτι ὅσον ἀρρῶξ εἰς τὸ κοινὸν καλὸν καὶ τὴν γενικὴν ὑποψήφω ἡ ἐκείνη κατὰ συνέπειαν, ἐνεκα τοῦ ἐν τῷ νομοσχεδίου ὅρου καὶ λαμβάνων ὅτι ὅταν τὸν διασέσωμεν ἐν ὑποψήφῳ ἡν θέλει παραγῇ ἡ ἀπόρριψις τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρων ψηφισθέντων ἀποφάσεων, αἱ τοιαύται ἐπιμύσεις παρὰ τὸν φίλον μου νὰ μὴ διατάσσῃ περὶ τῆς ληψίας ἀποφάσεως, καὶ νὰ δαχθῇ τὰς τροπολογίας ἐν πάσῃ συνειδήσει» (Ἀνευφημῆται).

Ἡ ἰσπανικὴ κυβερνήτης συνήλθε πρὸς τῶν ἡμερῶν σύμβαντα μετὰ τῶν ἐργαστασίου τοῦ Βερολίνου, ὅθεν θέλει ἀγοράσῃ ὅπλα: πρὸς τοῦτο ἐπιμύει εἰς τὴν πρῶσιν πρῶσιν τρεῖς ἰσπανικῶν ἀξιοματικῶν τῶν συνταγματάρχων Φολκάρδ καὶ τοὺς λοχαγοὺς Βλαζέντονα καὶ Κούμπα. Ἡ γερμανικὴ κυβερνήτης, ὡς ἡ ἐπόμενον δὲν παρεμβάσει πρόσκαμον εἰς τὴν σύμβαση, καθὼς συμφωνοῦν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνῶς δικαίου ἐνεργῶς ἐπιμύει τὴν καταστροφὴν τῶν καρλιστῶν, οὗς ἐξακρατήσαν ἀντάρτας.

Σπουδαία ἰσπανικὴ ἐφημερὶς θεωρεῖ ἀναγκαζομένη τὴν συγκρίσιν τῶν ὁρῶν, ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀδυνατίαν τῆς κυβερνήσεως τῆς Μαδρίτης νὰ τυχῇ τῆς γενικῆς καὶ ἐπισήμου ἀναγνωρίσεως πρὶν ἢ ὁρῇ τὸ εἶδος τοῦ μέλλοντος νὰ κυβερνηθῇ τὴν χώραν πολιτευόμενος, ὅπερ συνταχθῇ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς «Πετροπούλεως» δημοσιεύει ἀποφάσεις τῶν ἰδιοχείρων τοῦ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς βύσσους διπλωμάτας τὸν κόμητα Σουβλῶν καὶ τὸν κόμητα Βρουνοβ. Ἡ πρὸς τὸν δεύτερον μάλιστα ἐπιστολὴ ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον, καθὼς ἀφίσταται πολὺ ἀπὸ τῶν συνήθων τύπων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, αἱς χροῦται συνήθως οἱ βασιλεῖς ἐν παρομοίαις περιστάσεσι. Ἡ πρὸς τὸν πρῶτον Βρουνοβ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Πρὸς ἀληθὴ θλίβῃ μου ἡ προβεβηκυῖα ὡμὸν ἡλικία καὶ τὸ ἀσθενὲς τῆς ὑγείας ἐπιθυμῶ ὅπως νὰ καθίσω, ὅπως ἀφίσταται διπλωματικὸν ἐνστάσεων ἐν τῷ ὅσῳ τὸ εἶδος τοῦ μέλλοντος νὰ κυβερνηθῇ τὴν χώραν πολιτευόμενος, ὅπερ συνταχθῇ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἐφημερὶς τῆς «Πετροπούλεως» δημοσιεύει ἀποφάσεις τῶν ἰδιοχείρων τοῦ τῶν ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς βύσσους διπλωμάτας τὸν κόμητα Σουβλῶν καὶ τὸν κόμητα Βρουνοβ. Ἡ πρὸς τὸν δεύτερον μάλιστα ἐπιστολὴ ἔχει τὸ ἐνδιαφέρον, καθὼς ἀφίσταται πολὺ ἀπὸ τῶν συνήθων τύπων καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν, αἱς χροῦται συνήθως οἱ βασιλεῖς ἐν παρομοίαις περιστάσεσι. Ἡ πρὸς τὸν πρῶτον Βρουνοβ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἐξῆς:

δύο κρατῶν, καὶ διότι οὗτοι συνετελέσασιν οὐχὶ ὀλιγώτερον ὑπὲρ τῶν συμπερόντων ἀπορροιστῶν τῶν χωρῶν καὶ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης.

ΕΛΛΑΣ.

ΓΙΑΤΑΙΤΕΡΑ ΔΑΔΑΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 30/11 αὐγούστου.

(Τὸ ἀθωοτικὸν βούλευμα τοῦ κ. Τρικούπη. — Ἀληθὴς κατάστασις τῆς ἐταιρίας τῶν Μεταλλουργῶν τοῦ Λαυρίου.)

Ἐχόντες σήμερον ὑπ' ὄψιν τὸ βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθῆναις πλῃμμελειδικῶν, τὸ ἀπαλλάττον πάσης κατηγορίας τὸν κ. Χρήστον Τρικούπη, ἐπιχειροῦμεν σήμερον ἀναλύναι αὐτοῦ τοσοῦτον μᾶλλον πρόβλημα, ὅσον ἡ ὑπόθεσις αὐτῆς γνηστὴν ἐνεπείσει ἐν τῷ ἐνταῦθα τε καὶ εἰς τὸς ἐκτός τῆς Ἑλλάδος ομογενεῖς.

Τὸ προκείμενον βούλευμα ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν, ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἐκ τοῦ σκεπτικοῦ αὐτοῦ. Ἐν τῷ πρώτῳ μέρει προτάσσεται ἡ πρότασις τοῦ εἰσαγγελέως, ὅτι οὗτος λέγει, ὅτι, βεβαιωθέντες τῆς εἰσαγγελίας ἐξ ἄλλων τὰ ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῆς ἰδίας τοῦ κ. Τρικούπη ὁμολογίας, ὅτι συντάκτην τοῦ ἄρθρου τοῦ ἐπικρατομένου «Τῆς πταίει», εἶναι αὐτὸς καὶ οὐχὶ ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης κ. Π. Κανελλίδης, ὅτι κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταχρῆσεως αὐτοῦ ἐν τοῖς «Καιροῖς» ἦτο μακρὰν τῶν Ἀθηνῶν, ἀπελῶν τῶν φυλακῶν αὐτοῦ, ἡ δὲ ἀνακρίσις ἐστράφη ἀποκλειστικῶς κατὰ τοῦ συγγραφέως τοῦ ἀξιοκατακρίτου ἄρθρου κ. Τρικούπη, ὅτις καὶ προφυλακίσθη ἀπελῶν τῶν φυλακῶν κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ περὶ ἀπολύσεως δι' ἐγγυησέως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ συντάγματος, ὡς φερῶσι τῆς πράξεως τὸν χαρακτῆρα τοῦ πολιτικοῦ ἐγκληματος. Προτείνει δὲ νὰ ἀπορριβῇ τὸ συμβόλιον τῶν πλῃμμελειδικῶν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀπορρήτῳ κατὰ τὴν ἀνταρτίαν τοῦ κ. Π. Κανελλίδου καὶ τοῦ ἐπικρατομένου τοῦ ἀξιοκατακρίτου ἄρθρου κ. Τρικούπη, τοῦ μὲν ὡς ὑπευθύνου συντάκτη τοῦ ἐπικρατομένου «Καιρῶν», τοῦ δὲ ὡς αὐτοῦ τῆς καταχρῆσεως τοῦ ἀξιοκατακρίτου ἄρθρου, νὰ ἀπορριβῇ εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα ἐρίτων ἀνακοινωθῇ τὸν Χρήστον Τρικούπη, ὡς οὗτος δικασθῇ ὡς ἐπικρίτης, ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 196 τῆς 29 ἰουνίου 1874 φύλλῳ ἐνταῦθα ἐκδοθέντες ἐφημερίδες τῶν «Καιρῶν», δημοσιεύονται καὶ εἰς κυκλοφορίαν θετίνῃ καταχρῶνται ἄρθρον ἐπικρατομένου «Τῆς πταίει», δι' οὗ ἀποδείξει εἰς τὸν βασιλεῖ τὴν εὐθύνην καὶ τὸν ὀνειδος τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη νὰ διεγείρῃ μίτος καὶ περιφρόνησιν κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας: καὶ γὰρ θέλων νὰ μεταβλήσῃ τὸ καθῆστον πολίτευμα διὰ βίαιαν μέσιν, προέβλεπε διὰ τοῦ ἄρθρου τῶν τῶν λαὸν εἰς τοῦτο, ἀποπειράσει οὕτω τὴν τέλει τῶν στάσεων, ἀλλὰ δὲν ἐπὶ τὴν ἐνεκα τοῦ ἀποτελέσματος.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τοῦ βουλεύματος, τὸ περιλαμβάνον τὴν κατηγορίαν τοῦ εἰσαγγελέως ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τὸ συμβόλιον τῶν πλῃμμελειδικῶν ἐξετάζει τὸν λόγον, ἐπ'

ὀφειλαντικὸν δάνειον 48 $\frac{3}{4}$
 εἰς εἰσθεσίαν ἦσαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Τρά-
 220,000 λίρ. στερλ.

